Ч. 78. Субота 10 (23 цьвітня) 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З Ради державної. — Великий страйк на зелізницях в Угорщині. — Російско-японьска війна).

Як на першім, так і на другім засіданю палати послів відбували ся знов без кінця читаня внесень та інтерпеляций а відтак відбуло ся вісім поіменних голосовань. Наконець розпочала ся дальша дискусия перервана перед сьвятами над пильним внесенем пос. Дворжака в справі ческих висших шкіл в Празі і Берні. Пос. Ленос (Італіянець) жалував ся на упосліджене Італіянців. Пос. Пражак обговорював подрібно випосажене ческої технїки а наконець виступив остро против розпорядженя ректорів віденьского університету і віденьскої політехніки. На тім перервано дискусию і президент подав до відомости палати, що слїдуюче засїданє відбуде ся в суботу. Рівночасно однак заявив, що на пятницю по полудни на 3 год. скликує надзвичайне засїданє для переведеня вибору до Делеґаций. Ческі посли Хоц і Страньский зажадали голосу. Президент заявив, що має право скликаня надзвичайного засїданя на основі постанов реґуляміну, не може длятого допустити до дискусиї над тою справою. Серед протестів зі сторони Чехів засїданє закрито.

На Угорщинї вибух небувалий доси нїгде в сьвіті, анї в Европі анї навіть в Америцї велитезний страйк зелїзничий, до котрого стanули спільно служба зелїзнича, машиністи, топники, навертачі, будники і т. п. і урядники зелїзничі. Змова була так зручно тихцем переведена, що на даний знак станув весь рух зелїзниць на Угорщинї. Страйк обняв 17.000 кільометрів зелїзниць. Страйк розпочав ся в ночи з 19 на 20 с. м. в Будапештї тим, що всї будники погасили лямпи сиґнальові. Безпосередною причиною страйку стало ся то, що предложений палатї послів проект закона о управильненю платнї служби зелїзничої, викликав серед неї невдоволенє і роздразненє. Она домагає ся підвисшення платнї в тих розмірах, в яких означила то в поданім мемориялї та жадає амнестиї для всїх проводирів страйку.

Страйкуючі вислали були дня 20 с. м. перед полуднем депутацию до президента міністрів. Депутация мала запротестувати против розпорядженя дирекциї полїциї, котра заказала страйкуючим відбувати збори. По полудни тогож дня хотїли посли Вереш і Васоній посередничити в справі переговорів зі страйкуючими і в тій цїли запросили комітет страйкуючих до клюбу демократичного. Комітет заявив однак, що не буде взагалї переговорювати, доки арештовані не будуть випущені на волю. Васоній і Вереш пішли тодї до директора полїциї в справі випущеня страйкуючих на волю. Опісля явив ся Вереш знову і сказав, що приходить з припорученя міністерства і все, що заявить, буде обовязуючим для правительства.

Богато функционарів і урядників зелїзничих приїхало також з провинциї. Урядників, що приїхали з Реки, арештовано. Поїзд на лїнїї Брук-Відень треба було назад відослати до Будапешту, бо персонал зелїзничий не хотїв его дальше вести. У варстатах угорских зелїзниць державних залишено від рана дня 20 с. м. всю роботу. Лїнію зелїзничу з Будапешту до Вацова (Вайцен) треба було обсадити полїцию, жандармерию і військом. Найсильнїйший відділ війска вислано на дворець ракоский, де стоять два баталїони піхоти. На иньших стациях сконцентровано по однім баталїонї.

Справа страйку станула зараз на порядку дневнім і палати послів. Президент міністрів ґр. Тіша заявив, що правительство бажало мирного залагодженя справи, длятого приняло посередництво пос. Вереша. Важною річию було також розбити ілюзию служби зелїзничої, що она своїм безправним поступованем введе державу в примусове положенє. Міністер має велику надію, що збаламучені урядники зелїзничі обіймуть назад службу. Правительство прирекло амнестию і дозволило збори. Підчас бе-

---

30)

ОБРАЗКИ З ДАЛЕКОГО ВСХОДУ.

(Після Руд. Цабеля, Гессе-Вартеґґа і др. зладив К. Вербин).

(Дальше).

Про становище Нїмеччини було вже сказано. Так само понимали річ і Сполучені Держави північної Америки, лиш що висказали ся далеко острійше. Пропамятне письмо секретаря державного, доручене дня 19 лютого 1901 хіньскому послови у Вашінґтонї, кінчило ся словами, що правительство Сполучених Держав мусить висказати своє переконанє, що то було би невідповідне і не годило би ся до нїчого, ба навіть могло би стати ся незвичайно великою небезпечностию для хіньских інтересів, коли би Хіна взяла під розвагу односторонні територияльні і фінансові умови, скоро би о тім не знали всї ті держави, що ведуть переговори з Хіною, або не дали на то свого призволеня.

Тодї появила ся в „Привітельств. Вестнику“ з дня 24 марта звістка, в котрій Росия остаточно заявила, що Хінцям, видко, роблять поважні трудности в справі заключеня угоди що до опорожненя Манджуриї, що відповідало би потребам Росиї, длятого російске правительство буде и дальше держати ся своєї первістної проґрами та вижидати спокійно дальшого розвою подій.

Мимо сеї заяви розпочали ся небавом знову переговори Росиї з Хіною на новій основі і дня 8 цьвітня 1902 р. підписано в Пекінї угоду між обома державами, котрою цар російский з'обовязав ся вернути Хінї назад Манджурию, підчас коли Хіна взяла на себе обовязок виконати строго угоду з хіньско-російскою зелїзницею з 27 серпня 1896 (в справі будови і руху хіньскої всхідної зелїзницї) а іменно постанови арт. 5, в котрім сказано, що она має зелїзницю і еї персонал боронити всякими способами, строго пильнувати і дбати також про безпечність всїх иньших російских підданих в Манджуриї. Росия з'обовязує ся в перших шести місяцях по підписаню сего договору уступити ся з полудневo-західної провінциї Мукдену (Фентієн) аж до ріки Ляо і зелїзницї, які знаходять ся в сих сторонах, віддати Хінцям. В дальших шести місяцях мають російскі війска уступити ся з прочої части провінциї Мукдену і Кіріну а ще за шість місяців винести ся і з провінциї Гейлюнкіян. Хіньске правительство обовязало ся також означити в порозуміню з російскими властями, кілько хіньского війска має стояти підчас а кілько по окупациї в Манджуриї і заняти ся також орґанїзациєю полїциї, котра мала складати ся з хіньских підданих. Дальше постановлено, що російске правительство верне назад властителям шлях зелїзницї Шангаїкван-Ньочван-Сінмінтін, котру від вересня 1900 р. пильнувало російске військо, а хіньске правительство обіцяло ся за то:

1) в будучности о скілько буде конечність того переняти на себе оборону тої зелїзницї і не завзивати нїякої другої держави, щоби она то зробила або брала участь в оборонї, будові або руху сеї зелїзницї; не позволити також чужим державам ужиткувати край, котрий російске правительство вернуло; — 2) в міру постанов заключеної межи Росиєю а Анґлїєю дня 16 цьвітня 1899 угоди і з увзглядненем заключеної з приватним товариством угоди позичкової викінчити ту зелїзницю і удержувати еї в руху (анґлїйско-російска угода була постановила, що Анґлїйцї не сьміють набути нїякої концесиї на будову зелїзницї в Манджуриї а Росияни так само нїякої концесиї в долинї ріки Янце а угода позичкова постановляла, що анґлїйске товариство не сьміє взяти шлях зелїзницї в посїданє анї в якийсь иньший спосіб ним розпоряджати); — 3) Хіна з'обовязує ся зробити будову нових зелїзниць в полудневій Манджуриї або будову мосту в Їнкав, або може якесь перенесенє кінцевої стациї зелїзницї коло Шангаїкван зробити зависимим від попередного порозуміня з Росиєю і 4) вернути Росиянам кошти відбудованя і руху на зелїзници Шангаїкван-Їнкав-Сінмінтін.

Ся угода була би без сумнїву залагодила манджурску справу в як найбільше вдоволяючий спосіб, як би російский посол Лессар при підписуваню угоди не вручив був хіньскому правительству (без сумнїву наперед умовлену) ноту того змісту, що передача цивільної адміністрациї Ньочвана в хіньскі руки настане аж тодї, коли чужі війска і відділи маринарки уступлять ся з сего міста і коли місто Тієн-

сїди ґр. Тіши підняла була лївиця такий крик, що предсїдатель мусїв перервати засїданє на пів години. По перерві заявив ґр. Тіша, що оногди функціонарів зелїзницї по сконстатованю їх тожсамости випущено на волю. Бесїдник взивав послів, щоби они не заохочували до страйку і увіряв, що правительство зробить все, щоби завести правильний рух на зелїзницях.

Дотеперішний страйк наробив страшенної шкоди. На двірци в Пресбурзї мусїли оногди продати за безцїн 20.000 лїтрів молока і 150 метричних сотнарів мяса, призначеного до Відня. На стациї Темедер стоїть 150, на инших стациях 500 ваґонів з худобою і дробом призначеним на заріз і нема кому тих зьвірят погодувати та напоїти. В Будапештї цїна збіжа підскочила о 25 процент, а найбільше дає ся відчувати брак молока.

Розійшла ся чутка, що адмірал Алексїєв подав ся до димісиї. Чутка та доси не потвердила ся, але все-таки удержує ся упорно. Кажуть, що на случай димісиї адмірала Алексїєва займе єго місце великий князь Александер Михайлович. В кругах російскої маринарки бажають однодушно видїти на тім становищи великого князя Алексія.

Япаньский аташе при анґлїйскій маринарцї, котрий тепер приїхав до Льондону, сказав одному з тамошних журналїстів, що Японія не має підводних лодок і не тими розсадила „Петропавловск“. Японія кладе більшу вагу на автоматичні міни, котрі видумав япаньский капітан Оде, а з котрих одна розсадила „Петропавловск“. Похід на цїлеччині розпічне ся не скорше аж з кінцем цьвітня або з початком мая.

Новинки.

Львів дня 22-го цьвітня 1904.

— Для кандидатів дяківского стану, маміряючих піддати ся іспитови кваліфікацийному, призначує ся день 4 мая с. р. (середа), котрого то дня мають інтересовані, по попереднім внесеню подаря до Всесьв. Митроп. Консисториї, явити ся в урядї парохіяльним сьв. Юра о 4 годинї по полудни.

— На панцирнику. Офіцир російского ґенерального штабу, А. Аґапєев, що погиб 13 с. м. на корабли „Петропавловск“, поміщав у фейлєтонах „Варш. Дневника“ свої вражіня з Порту Артура, де був придїлений до служби на панцирнику. В послїднім своїм листї, з дня 17 марта, представляє Аґапєев ось так спосіб житя на панцирнику: Встаємо около 6 години рано і довідуємо ся сейчас на стражницї про випадки, які лучили ся в ночи. Опісля пємо чай, а около 8 год. збираємо ся на помостї в хвили піднесеня прапора. В тім часї грає музика „Боже царя храни“. Потім переглядаємо російскі і заграничні часописи, а з тих послїдних удає ся нам часом виснувати вказівки що до плянів ворога. Около 1 год. снїданє, а відтак виїзд до міста в воєнних або особистих справах. Після повороту із суші, де яко офіцир піхоти — признаю ся отверто — чую ся безпечнїйший як на корабли, споживаємо около 6 год. обід. В часї обіду починає ся звичайно ряд алярмуючих вісток, бо наш панцирник получений телефоном з берегом. „В заливі Сікої появили ся огнї“. „З морскої лїхтарні доносять, що в віддали миї зауважено вибух міни“... „Із Золотої Гори звіщають, що зауважено три торпедовцї“. — В дїйстности справджує ся ледве половина тих вістий; однако в разї, коли би они повторили ся, треба висилати торпедовцї задля розслїдженя ситуациї. Тут треба зазначити, що торпедовцї сповняють найтяжшу службу. — На кораблях в часї мира офіцир жиє дуже вигідно. Кождий має свою каюту, огрівану і осьвітлену електрично, свій гамак, шафу і живе як у себе дома. Правда, що легко може дістати ся рибам на снїданє, що не грозить сухопутному воїнови, але поволи привикає до своєї долї. По обідї починає ся праця і треває до 1 години в ночи. Гасиш сьвітло і кладеш ся спати. Сон є несупокійний. Нараз чуєш гук, свист. Зриваєш ся з гамака, сьвітиш і ждеш, чи то не алярм. Думаю однак, що з часом привикну до всего. — На жаль автор тих заміток не мав часу „привикнути до всего“.

— Убийство дитини. Із Снятина доносять, що оногди арештувала там жандармерия і відставила до слїдчої вязницї 30-лїтну зарібницю Марию Войчук, підозріну о задушенє своєї неправесної дитини.

— Убийство і самоубийство. З Хоросткова доносять, що тамошний властитель млина, Николай Войціховский, чоловік жонатий, що має вже дорослї дїти і внуки, в приступі хвилевого божевільства убив оногди вистрілом з револьвера 20-лїтну Юлїю Снятиньску, а відтак і сам собі відобрав житє. Причиною тої сумної подїї мала бути нещастна любов старця до хорошої Юлїї.

— Жертва алькоголю. З Вадовиць доносять: Селянин з Берваллу середного Йосиф Філек, вертаючи оногди вечером з коршми до дому піднитий, упав з зелїзничого моста і погиб на місци.

— Довговічність. В Заберї на горішнім Шлезку помер гірник Шаєр в 102-ім році житя. Оставша по нїм вдова має 101 лїт.

— Задля рабунку. В Ст. Жан — як доносять з Парижа — добуто оногди з ріки Рон тїло тамошного нотаря Вареня, котрого невислїджені виновники удусили, а відтак вкинули до ріки. З записок показало ся, що нотар мав при собі того дня до 50.000 франків, котрі єму зрабовано.

— Любовна пригода. З Райхенберга в Чехії доносять: В поблизькім лїсї найшли оногди дїти два трупи, в котрих розпізнано опісля 24-лїтного помічника канцелярийного Гусека і 18-лїтну Кульстранк. Побіч них найдено склянку і дві фляшочки отруї як також карточку, що відбирають собі житє з причини нещастної любови.

— Супружа траґедия. З Відня доносять: Зарібник Мерц, що вже від трех лїт не мешкав з своєю женою, що має малий склепик, прийшов

цїн, що тодї було під межинародною адміністрациєю, буде назад вернене Хінцям. Рівночасно появила ся заява в „Правительств. Вестнику“, що скоро би хіньске правительство мимо свого кількакротного уіреня під якою небудь покривою нарушило услівя угоди, російске правительсво не буде уважати ся дальше за звязане сею угодою або своєю заявою в манджурскій справі і відклонить від себе одвічальність за всї виходячі з того наслїдки.

Російскі війска почали після умови уступати ся з Манджуриї. Зелїзницю Шангаїкван-Сінмінтін віддано назад хіньским військам і аж до цьвітня 1903 р. надходили з Манджуриї вдоволяючі вісти. Але опісля розійшла ся чутка, що Росия збирає війско над рікою Ялю, що настали якісь трудности, задля котрих російскі війска не можуть уступити ся з Нючвану і що Росия ставить нові жаданя. Що до уступленя з Нючвану то з російскої сторони вказувано на то, що там стоять все ще чужі кораблї воєнні; а там стояли тодї одна анґлїйска, одна американьска і дві російскі канонїрки. З російскої сторони вказувано дальше на конечність, щоби адмірал Алексїєв дістав від хіньского правительства запоруку, що Манджурию не відступлять ніякій иньшій державі. В Петербурзї заперечувано тому, мов би розпочали ся переговори в справі якихсь нових условій поставлених хіньскому правительству. Однакож нема сумнїву, що такі переговори відбували ся дїйстно в Пекінї. Анґлїйскі і япаньскі представителї в Пекінї довідали ся від Хінців під конець цьвітня 1903 р., що Росия ставить такі жаданя:

1) щоби ніяку часть манджурского краю, особливо же коло Нючвану і в долинї ріки Ляо не продано або не відступлено в посесию під ніякими услівями; як би се мимо того стало ся, то Росия порobила би рішучо кроки, щоби берегти свої інтереси, бо через таку продаж або випущене в посесию мусїла би уважати ся загроженою; — 2) що адміністрация Монґолії не сьміє бути змінена; — 3) що Хіна мусить з'обовязати ся не отвирати ніяких нових портів або міст в Манджуриї, не повідомивши о тім наперед Росиї; — 4) що поваґа чужинців, які би Хіна може приняла до служби у себе для веденя яких небудь справ, не сьміє розтягати ся на ніякі справи в північних провінциях (вчисляючи до них і провінцию Чілї), в котрих переважають інтереси Росиї (Росия хотїла тим очевидно забезпечити ся від впливу Японців, котрі почали вступати до хіньскої служби, головно яко войскові інструктори); — 5) що Росия має мати право уживати всїх лїній телєґрафічних на півночи; — 6) що по відданю Нючвану в руки хіньскої адміністрациї побори уряду митового мають бути як і доси складані в російско-хіньским банку; — 7) що по уступленю російского войска з Манджуриї права, які би там набули російскі піддані і чужі товариства, мають позістати ненарушимі; — 8) що з'огляду на санітарні відносини має бути установлений в тих сторонах, через котрі переходить зелїзниця, уряд карантановий в Нючванї, в котрім мають бути урядниками лиш самі Росияни; — 9) директором уряду митового і лїкарем митовим мусять бути Росияни, котрі би стояли під верховною властию ґенерального інспектора для морского мита (Анґлїйця Роберта Гарта).

Тоті жаданя поставив був російский аґент дипльоматичний де Плясон в часї, коли російский посол Лєссар був на урльопі. Хіньске правительство не хотїло їх приймити, а коли Лєссар опісля вернув, змінив їх. Нові жаданя, про котрі доносили з Пекіну в першій половинї вересня 1903, обнимали слїдуючі точки:

1) Хіна має дати запоруку, що три манджурскі провінциї не будуть нїколи відступлені якійсь иншій державі і що ніякий кусень землї в Манджуриї не буде нїколи заставлений, відданий в посесию або відступлений в якийи инший спосіб; — 2) що Росия буде мати право закладати при почтовім гостинци межи Цїцікаром, Морґаном і Благовіщеньском стациї а на рицї Сунґарі пристанї, котрих буде стеречи російска сторожа; — 3) мито від товарів, які буде перевозити зелїзниця, не сьміє бути підвисшене, а за товари, що будуть перевозити ся зелїзницею в самій Манджуриї, не вільно буде побирати більшої оплати, як за ті, що перевозять ся гостинцями або водою; — 4) По уступленю російского войска з Манджуриї має хіньске войско стеречи філїї російско-хіньского банку на кошт тогож банку; — 5) при урядї санітарнім в Нючванї має бути установлений російский лїкар.

Хіньске правительство не згодило ся й на ті услівя а заявило, що оно готове аж по уступленю російского войска з Манджуриї вести переговори над дальшими справами, але насамперед мусить виждати, аж буде виконане дане єму приреченє в угодї з цьвітня.

Підчас коли то все дїяло ся в Пекінї, російска дипльоматия не дармувала й в иншій сторонї. Дня 1 мая 1903 р. заявив російский амбасадор в міністерстві для справ заграничних в Льондонї, що переговори в Пекінї відносять ся лиш до деяких запорук, які потрібні конче для забезпеченя російских інтересів в Манджуриї, але що Росия й не думає о тім, щоби чужих консулїв виключити з Манджуриї або щоби обмежити чужу торговлю. Дня 1 липня 1903 заявив той сам амбасадор, що який би й не був той успіх з переговорів, що ведуть ся межи Росиєю а Хіною, російске правительство не має наміру противити ся отвореню деяких місць в Манджуриї а противить ся лиш закладаню чужих кольоній. Тота заява не відносить ся однак до Харбіна, бо се місто лежить в границях концесиї всхідно-хіньскої зелїзницї і не стоїть під необмеженою верховною властию хіньского правительства; коли би там хотїли осїсти чужі чонсулї, то се зависїло би від угоди російского правительства. Наконець дня 8 сїчня 1904 р. заявив той амбасадор, що Росия не має нїчого против того, щоби чужі держави виконували в Манджуриї свої права, які їм прислугують силою вствуючих договорів.

онogди до неї і зажадавши гроший, предложив їй рівночасно згоду; але жінка відмовила. У відповідь на то виймив Мерц револьвер і стрілив насамперед до жінки, котру тяжко зранив, а відтак до себе. Стріл був влучний, бо Мерц упав на місци трупом.

— **Пожар.** Із Станиславова телеґрафують, що нині погоріло село Колодіївка. Згоріло загалом при сильнім вітрі 36 загород селяньских. Шкода була обезпечена в „Днїстрі“.

— **Самуіл Смайльс,** голосний свого часу письменник-моралїст, помер онogди в Анґлії, проживши 91 лїт. Був з початку лїкарем, але скоро покинув лїкарску практику і почав видавати дневник Leeds Times в Лїдс. В 1860 р. покинув публичне житє і віддав ся в Льондонї тихій письменничій праци. З его численних творів, переведених майже на всї европейскі мови, найбільше звістні: Selfhelp („Самопоміч“, переведена на руске), дальше „Характер“, „Ощадність“, „Обовязок“, „Житє а праця“ і многі инші.

— **З львівскої архиепархії.** Канонїчну інституцию одержали оо: 1) Корнило Гумецкий на Спас, 2) Ярослав Гургула на Томашівцї, 3) Теодозий Кинасевич на Підгороде і 4) Зиновій Перфецкий на Іванчани. Завідательства одержали оо: 1) Василь Зацерковний в Волкові, 2) Симеон Кизема в Коростові, 3) Петро Рудакевич в Пальчинцях, 4) Віктор Несторович в Сороках і 5) Стефан Василик в Чолганах. В пропозицию на парохію Козьова приняті: 1) Йосиф Дикий, 2) Артемій Авдикович, 3) Плятон Карпиньский і 4) Іван Юрків. На конкурс з речинцем по 28 мая виставлена парохія Вовків, щирецкого деканата.

Господарство, промисл і торговля

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: „Gazeta Lwowska“ з дня 10 с. м. сповіщує розписане лїцитацийної продажи старих материялів, узисканих в окрузї ц. к. Дирекциї зелїзниць державних у Львові. — Оферти належить вносити найдальше до 12-ої години в полудне дня 30 с. м. до висше згаданої ц. к. Дирекциї зелїзниць державних у Львові. — Услівя продажи подані в „Gazet-ї Lwowsk-ій,“ а можна їх одержати також в бюрі для справ варштатових ц. к. Дирекциї.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Віденъ 22 цьвітня. В суботу має ся відбути під проводом Є. Вел. Цїсаря спільна конференция мінїстрів в справі спільного буджету на 1905 р.

Будапешт 22 цьвітня. Нині перед полуднем прибуло тут 168 вояків з полку зелїзничого і зголосило ся в Дирекциї зелїзниць до служби. Поїзд особовий, котрий о три чверти на 10-ту рано відійшов до Віденя, мусїв на стациї Ракошпальота задержати ся, бо зіпсувала ся машина. Телеґрафовано до Будапешту по иншу машину. За годину міг поїзд рушити в дальшу дорогу.

Дебречин 22 цьвітня. Вибух тут страйк робітників, в котрім взяло участь около 16.000 робітників. Вечером прийшло на улицях міста до розрухів і кровавої бійки з полїциєю.

Петербург 22 цьвітня. Куропаткін телеґрафує до царя: Коло стациї Тарчіґа арештовано двох японьских официрів, іменем Юкока і Тейокаокі, при котрих знайдено три скринки з динамітовими набоями і знаряди до нищеня зелїзниць, півтора пуда (?) пірокселїна, добрі мапи Монґолії, Манджуриї і північної Кореї та всїлякі записки. Провізоричний суд воєнний в Харбінї видав дня 20 с. м. вирок засуджуючий їх на смерть. Я затвердив вирок воєнного суду. Японцїв зі взгляду на їх официрский характер розстрілено.

Петербург 22 цьвітня. Куропаткін телеґрафує до царя: Над рікою Ялю дня 19 і 20 с. м. було все спокійно. Не настала зміна. В ночи 19 с. м. напроти рога Товерґім на захід від Каїчу добачено пароход і вислані за ним лодки, очевидно в цїли робленя помірів. Лодки однакож небавком вернули назад.

Петербург 22 цьвітня. Вдовиця по адміралї Макарові одержала річну пенсию в сумі 20.000 рублїв.

Сеуль 22 цьвітня. Бюро Райтера доносить, що 70 вояків зі сторони американьского посольства одержало приказ виїхати з міста. Они від'їзджають на американьскім пароходї до Манїлї. За причину виїзду подають, що японьска залога в Сеули вистає вповнї, щоби недопустити до евентуальних розрухів.

Токіо 22 цьвітня. Мінїстерство війни одержує заєдно численні зголошеня охотників у віцї від 14 до 70 лїт. Зголошує ся також богато вояків, котрі вже переступили вік служби. Після обчисленя властий зголосило ся доси 500.000 охотників. Доси однак не зроблено ужитку з їх зголошеня.

НАДІСЛАНЕ.

Що мимо тих переговорів і заяв Росия не уступила ся анї з Манджуриї, анї з Ньючвану, се звістно. Що було правдивим товчком російскої полїтики і яку ролю грали адмірал Алексїєв і тайний радник Безобразов, котрий через довший час був в Петербурзї дорадником у всхідно-азийских справах, о тім ще нема материялу опертого на актах. То однакож річ певна, що они оба були тими злими духами, що замотали Росию в теперішну війну, котра, хоч би й закінчила ся побідою, ослабить єї значно на многі лїта і підорве єї вплив і значінє в Азиї. Алексїєв, чоловік дуже гладкий, умів виробити собі великий вплив на теперішного царя, котрий уважав его за знаменитого дипльомата і зробив его своїм намістником у всхідній Азиї. Безобразов умів обмотати найвисші круги петербурскі своїми капіталїстичними підприємствами в Кореї, а коли все зачало рвати ся, він щез майже без слїду і проживає тепер десь у Франциї. Оба они уміли, як рідко, викликати у Японцїв обаву о своє єствоване і спонукати до війни. Кажуть навіть, що Алексїєв був тим, котрий послїдну відповідь Росиї на жаданя Японцїв задержав у себе і она через то не наспіла на час до Токіо і так допомогла до зірваня дипльоматичних зносин, на що Японцї лиш виглядали догідної пори. Чи так було, чи нї — се покаже вже істория.

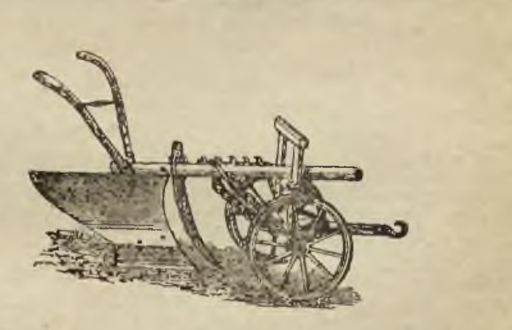
Але й російска дипльоматия зробила своє. З повисшого представленя видимо, якими крутими ходила она дорогами і як за всяку цїну хотїла задержати Манджурию. О тім не може бути й сумнїву, що російска дипльоматия анї не думала пустити з своїх рук Манджуриї, а хоч Росия під напором других держав обіцювала відкликати своє войско з Манджуриї, то все-таки старала ся укріпити там своє пановане, щоби сей край став ся остаточно лиш провінциєю Росиї. Ба, Росия поклала була свою важку руку ще й на Корею, а се остаточно вивело Японцїв з рівноваги, котрі знайшовши моральний опір в Анґлії і Сполучених Державах, рішились станути до війни в обаві, що догідна пора до неї готова скоро проминути, а тодї могла би й сама Японїя почути на собі ту саму важку руку Росиї. Оружиє має тепер рішати і як доси, воєнне щастє стоїть по сторонї Японії.

2.

Нинї тілько й бесїди в сьвітї полїтичнім, що про Манджурию, а однако навіть і круги інтелїґентні мають лиш слабе понятє о сїм краю. Загально гадають, що се край такий самий, як Хіна і що в нїм наскрізь хіньска цивілїзация. В дійстности єсть оно трохи инакше.

Коли їхати зелїзницею через Манджурию із заходу на всхід аж до Харбіна, а звідси на полудне до Інкав, то попри вікна нашого ваґона пересуває ся цїла ступениця людскої культури, почитаючи від дико кочуючих людий, аж до закостенїлих і замкнених в собі хіньских ровесників. Так само й всїляка природа та підсонє; величезні гори вкриті лїсами, понурі дикі степи, на котрих росте трава і буряни так високо, що їздець з конем може ся в них сховати, а дальше урожайні поля на долах і густо заселені місточка і села понад берегами рік. Західні сторони мають сухе підсонє цїлеччини, а на всходї потягає вохкий вітер від моря. В сухих сторонах люди западають часто на хоробу легких; у вохких сторонах жиє рід мухи кровопійки, котра нападає воли і конї, та заїла би їх на смерть, як би они не могли скупати ся у водї. Тут жиє також рід малесенького комара, так маленького, що его ледви оком видко, але коли вкусить, то від того так пече, як би від кропиви. Коли дує вітер, то він криє ся в траві; але коли тихо на дворі, то він цїлими роями нападає людий.

(Дальше буде).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

ОГОЛОШЕНЯ.

Тягнене кині о 8 г. вечер | Головна виграна 40.000 Кор.

ЛЬОСИ на огрійниці для бідних по 1 короні поручають: Кіц і Штоф, М. Кльарфельд, Самуелї і Лявдав, Шіц і Хаєс, Август Шелєнберґ і Син, Сокаль і Лілїен, Як. Штро, кантори виміни у Львові.

Виграні в ефектах будуть платні лише ефектами.

МІД знаменитий, десеровий, курацийний, з власної пасіки 5 клгр. **лиш 6 корон** franco. Вода медова найлїпше средство на лицо. Даром брошурку д-ра Цесельского о меді варто перечитати, жадайте! **КОРІНЕВИЧ**, ем. уч. **Іванчани**.

Дуже величавий
образ комнатний
представляючий
„ПРИЧАСТЄ“
мальований артистом Єзерским в природних красках.
Величина образа 55×65 цтм
Набути можна у
Антона Хейнацкого
Львів, ул. Руска ч. 3.

Аптика в Королївці
В. АЛЄРГАНДА
поручає
АЛЬПЕЙСКІ ГРУДНІ ЗІЛЯ.

Зіля ті, витворювані з найцїльнїйших ростин альпейских, перевисшають всї до тепер уживані зіля, грудні сиропи і тим подібні препарати своїми успіхами. Наслїдком того оне просто неоцінені при катаральних болїзнях легких і проводів віддихових, при кашлю, хрипцї і всїх других подібних недугах. Спосіб ужитя: Горсть зіль тих запарює ся в шклянцї кипячої води і той відвар пє ся в літнім станї рано і вечером.

Цїна 50 сот.

Головна

Аґенция дневників і оголошень

у Львові

Пасаж Гавсмана число 9.

приймає

пренумерату на всї дневники

краєві і заграничні

по цїнах оригінальних.

Видания
Руского педаґоґічного Товариства.
у Львові, ул. сьв. Софії ч. 9а).

Образкові видания.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. *Забавки для дітий 80 с. *Нашим дітям ч. I. 80 с. *Нашим дітям ч. II. 80 с. *Діточі вигадки ч. I. 60 с. *Діточі вигадки ч. II. 60 с. *Наші зьвірята 80 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., разом опр. 1 К. 30 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., разом опр. 2 К. 90 с. *Байки Брянчанїнова 30 с. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Мірон: Пригоди Дон Кіхота (друге видане) 80 с., опр. 1 К. 10 с. *Байки братів Ґрімів 50 с. Дітвора 1 кор Зьвірята домашні 80 с. Приятелї дітий 1 кор. 20 с. Ах яке хороше 2 кор. Для розривки 1 кор. 20 сот. *Ґете-Франко: Лис Микита (третє цілком змінене видане) 1 кор., опр. 1 кор. 30 сот.

Видания без образків.

*Молитвенник народний 30 сот., в полотно оправлений по 40 сот. **Др. Л. Кельнер**: Коротка істория педаґоґії 60 с. ***Китиця желань** 2. розширене видане 40 с. ***Читанка** ч. I., III., IV. опр. по 40, без оправи по 20 с. ***Ів. Левицкий**: Попались. Різдвяні сцени 20 с. ***Вол. Шухевич**: Записки школяря 40 сот. ***Тарас Шевченко**: Кобзар для дітий 30 с. **Гордієнко**: Картагинцї і Римляни 20 с. ***Юлій Верне**: Подорож довкола землї 1. Кор. 20 с., опр. 1 кор. 50 с. **Др. Мих. Пачовский**: Замітки до науки рускої мови 60 с., Билини і думи 20 с. **Дзвінок** з р. 1894 4 К. **Др. Мандибур**: Олимпія 40 с. **Віра Лебедова**: Гостинець дітям 50 с. ***Василь В-р.** Джонатан Свіфт. Подорож Ґулївера до великанів 50 с. ***Мальота**: Без родини 80 с., опр. 1 К. 10 с. ***А. Глодзїньский**: Огород шкільний 1 К. 20 с **Сальо**: Непос, учебник для III кляси ґімназ 1 К. 30 с. **Kokurewicz Józef**: Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 60 с. ***А. К.**: Робінзон неілюстрований 20 с. **О. Нижанковский**: Батько і мати, двосьпів з фортепяном 20 с. ***Дніпрової Чайки**: Коза дереза 50 с. **Мапа** етноґрафічна Руси-України 40 с. **Барановский**: Приписи до іспитів 40 с. **Дзвінок** з р. 1895, 1897—1900 по 4 К. **Вол. Шухевич**: Від Бескида до Андів 20 с ***Ів. Франко**: Абу Каземові Капцї 40 с. **Дзвінок** з р. 1901 6 К. **Остап Макарушка**: Короткий огляд руско укр. письменьства 30 с. ***Т. Шевченко**: Кобзар 2 К., опр. 2 К. 40 с., в пол. 2 К. 70 с. ***Ів. Франко**: Коли ще зьвірі говорили, казки для дітий 80 с., опр. 1 К. 10 с. **Віра Лебедова**: Малі герої 50 с., опр. 70 с. ***Ів. Спілка**: На чужині 40 с., опр. 54 с. **Стефан Пятка**: Дарунок для дітий 40 с., опр. 60 с. ***Оповіданя** для дітий 40 с., опр. 54 с. ***Мих. Коцюбиньский**: Оповіданя 40 с., опр. 54 с. ***Олекса Катренко**: Оповіданя 40 с., опр. 54 с. **Василь В-р**: Подорож до краю Ліліпутів 50 с., опр. 64 с. ***Л. Кримский**: Переклади 40 с., опр. 54 с. **Картки** з історії Руси-України. 40 с. ***Д. Н. Мамина-Сибіряка**: Дитячі оповіданя 30 с., опр. 44 с. ***А. Пушкін**: Байки 30 с. ***Марко Вовчок**: оповіданя I. часть 30 с.; опр. 44 с. ***Марта Борецка**: Істор. оповід. 40 с., опр. 60 с. ***Ковалів Стефан**: На прічках, оповід. 30 сот., опр. 44 сот. ***Др. Мих. Пачовский**: Народні Думи з поясненями, I. ч. 40 с., опр. 60 сот. ***Гр. Л. Толстой**: Казки 40 с., опр. 54 с. ***Поеми С. Кониського**: 30 с., опр. 44 с. *Покараня Лож, комедийка Кучальскої 20 с., опр. 34 с. **Оповіданя М. Вовчка.** II. ч. Інститутка 40 с., опр. 60 с. *Дивні пригоди Комаха Санґвіна. I. част. 40 с., опр. 70 с. *Перша китичка для малих дівчат, Е. Ярошиньскої 20 с. *Малий сьпіваник 20 сот. ***Клявдия Лукашевич**: Серед цьвітів, комедия в 2 діях 16 с., опр. 30 сот. *Друга китичка для малих дівчат, Е. Ярошиньскої 20 с., обі опр. 54 с. **Шекспір** в повістках 30 с., опр. 60 с. **Дві могилї**, Королевского 18 с., опр. 32 с. Англійскі казки, 24 с., опр. 38 с. ***Леоніда Глібова**: Байки 10 с. ***В. Чайченко**: Олеся; Комар; Два оповіданя по 10 с., Дума про княгиню Кобзаря 10 с. **Дніпрової Чайки**. Казка про сонце та его сина; Писанка по 10 с. **Учитель** на р. 1890—1900 по 2 К. з р. 1901 по 4 Кор.

Книжки, назначені **зьвіздкою**, *апробовані Радою шкільною* на нагороди пильности до шкіл народних, Інститутка і Шекспір в повістках до шкіл виділових, а „Огород шкільний“ поручений до бібліотек шкільних.

Замовляти можна в товаристві педаґоґічнім у Львові ул. сьв. Софії ч. 9 а, в книгарні Наукового Товариства імени Шевченка, ул. Чарнецкого ч. 26. і в книгарні Інституту Ставропигійского ул. Руска ч. 3.

Хто купує книжки на суму 10 К і висше в самім товаристві, дістає 10% рабату. Видания ілюстровані ч. 96—100 продає ся без рабату.

Книжки висилає ся за готівку або за послїплатою.

При замовленях треба дочислити оплату почтову

З друкарні В. Ловиньского — під зарядом И. Недопада. (Телефона число 527).